

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Zawacka

Protokolant st. sekr. sądowy A. P.

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w. T.

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko małoletniej N. S. reprezentowanej przez matkę E. S.

o obniżenie alimentów

i z powództwa wzajemnego małoletniej N. S. reprezentowanej przez matkę E. S.

przeciwko R. S.

o podwyższenie alimentów

I. uchyła wyrok zaoczny z dnia 24 lutego 2016r.;

II. oddała powództwo główne;

III. podwyższa rentę alimentacyjną od powoda (pозwanego wzajemnego) R. S. na rzecz małoletniej pozwanej (powódki wzajemnej) N. S. z kwoty po 400 (czterysta) złotych miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w. T. z dnia 29.11.2011r. w sprawie (...) do kwoty po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie poczynając od 1 kwietnia 2017r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat;

IV. oddała powództwo wzajemne w pozostałej części;

V. odstępuje od obciążania powoda (pозwanego wzajemnego) kosztami postępowania i znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego;

VI. przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w. T. na rzecz adwokata J. M. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) podwyższona o podatek VAT obliczony według stawki 23 % tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi (pозwanemu wzajemnemu) urzędu;

VII. kosztami sądowymi , w tym wydatkami obciąża Skarb Państwa

VIII. wyrokowi w pkt III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

W dniu 1 września 2015r. powód R. S. wniósł pozew przeciwko małoletniej N. S. działającej przez matkę E. S. o obniżenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 29 listopada 2011r., sygn. akt (...), do kwoty po 300 zł miesięcznie, począwszy od września 2015r.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w momencie ustalania alimentów pracował i zarabiał (...) zł netto miesięcznie. Obecnie nie ma stałego zatrudnienia, pracuje dorywczo. Powód podkreślił, że matka małoletniej wyjechała w marcu 2014 r. do S. a N. opiekuje się babcia, która nie zezwala powodowi na kontakty z córką.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w. T. obniżył z dniem 1.09.2015r. rentę alimentacyjną powoda R. S. względem mał. pozwanej N. S. z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniej E. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W dniu 20 października 2016 r. pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 24 lutego 2016 r. doręczonego pełnomocnikowi pozwanej w dniu 6 października 2016 r. z powodu skierowania pozwu oraz całej korespondencji na niewłaściwy adres, pod którym nigdy nie zamieszkiwała pozwana ani jej ustawowa przedstawicielka.

W sprzeciwie tym pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości i jednocześnie złożył pozew wzajemny o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w. T. z dnia 29.11.2011r. do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 września 2015 r. do rąk matki małoletniej.

W uzasadnieniu wskazano m.in., że małoletnia w momencie zasądzenia alimentów miała dwa lata. Obecnie jest dzieckiem w wieku szkolnym i jej potrzeby są znacznie wyższe. Oprócz przeciętnych potrzeb małoletnia uczy się języków obcych, chodzi na zajęcia dodatkowe, potrzebne są jej usługi dentystyczne. R. S. od stycznia 2016 r. nie przekazuje alimentów na rzecz córki. Ponadto nie kontaktuje się on z nią.

Wskazano, że miesięczne potrzeby małoletniej kształtują się następująco: wyżywienie ok. 500 zł miesięcznie, wydatki kosmetyczne i środki czystości ok. 140 zł miesięcznie, wydatki związane ze szkołą i zajęciami dodatkowymi ok. 390 zł miesięcznie, sport i rozrywka ok. 90 zł miesięcznie, zdrowie i uroda ok. 60 zł miesięcznie, odzież ok. 170 zł miesięcznie, sprzęt sportowy ok. 17 zł miesięcznie, wyposażenie mieszkania ok. 42 zł miesięcznie, wydatki związane z wakacjami, świętami i wycieczkami ok. 80 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania domu ok. 500 zł miesięcznie. Całkowity łączny koszt utrzymania małoletniej wynosi ok. 1.900 zł miesięcznie.

Matka małoletniej pracuje w S. gdzie zarabia ok. (...) koron szwedzkich, co po przeliczeniu stanowi ok. (...) zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew wzajemny z dnia 14 listopada 2016 r. R. S. wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości. W uzasadnieniu wskazał, że nie stać go na płacenie alimentów w żądanej kwocie. Od sierpnia 2016 r. podjął pracę na czas określony do grudnia 2016 r. i otrzymywane wynagrodzenie przeznacza na spłatę zaległych alimentów egzekwowanych przez komornika. Podał, że do jego stałych wydatków należą karta do telefonu za 40 zł miesięcznie, bilet sieciowy za 90 zł miesięcznie, internet i rata 120 zł miesięcznie, okulary raz na 1/5 roku za ok. (...) zł.

Powód (pозwany wzajemny) wskazał, że posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 5.07.2007 r.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia pozwana – powódka wzajemna N. S., ur. (...), pochodzi ze związku małżeńskiego R. S. i E. S..

/okoliczności bezsporna a ponadto dowód:

odpis skrócony aktu urodzenia – k. 5 akt (...) SO w. T./

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2011r. w sprawie (...) Sąd Okręgowy w. T. rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniej N. przez rozwód.

W punkcie IV wyroku Sąd nałożył też na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania małoletniej córki i udziałem ojca w tych kosztach zasądził od R. S. na rzecz małoletniej N. S. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka – E. S..

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

wyrok z dn. 29.11.2011r.– k. 63 akt (...) Sądu Okręgowego w. T./

Małoletnia N. miała wówczas 2 lata. Jej miesięczny koszt utrzymania wynosił ok. 600-700 zł.

Matka małoletniej, E. S., mieszkała wraz z córką w domu jednorodzinnym swoich rodziców. Partycypowała w kosztach utrzymania domu. Pracowała jako sprzedawca z wynagrodzeniem ok. (...) zł netto miesięcznie.

R. S. zamieszkiwał wówczas u swoich rodziców i partycypował w kosztach utrzymania mieszkania. Pracował w firmie zajmującej się sprzedażą drzwi. Jego wynagrodzenie wynosiło ok. (...) zł netto miesięcznie.

/dowód: akta (...) Sądu Okręgowego w. T./

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2015 r. wydanym w sprawie I. N. (...) Sąd Rejonowy w. T. pozbawił R. S. władzy rodzicielskiej nad mał. N. S..

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

postanowienie z dn. 25.11.2015 r. – k. 43 akt (...) (...) SR w. T./

Małoletnia N. S. ma obecnie 7 lat. Od września 2016 r. zamieszkuje wraz z matką w S. gdzie uczęszcza do szkoły podstawowej.

Do 9 roku życia dziecka szkoła i świetlica w S. są bezpłatne. Podręczniki i zeszyty małoletnia otrzymuje ze szkoły.

/dowód: paragony – k. 107-116 (tłumaczenie k. 145, 147-150, 151, 154-155, 157-158, 160-161, 163-164),

przesłuchanie E. S. – k. 117v.-118/

Matka małoletniej, E. S., ma obecnie (...) lat i od 3 lat mieszka w S., gdzie pracuje jako sprzątaczką. Jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi ok. (...)kron szwedzkich, tj. ok.(...)

Jej dochód za rok 2016 wyniósł (...) kron szwedzkich.

Wraz z córką mieszka w dwupokojowym mieszkaniu, które od 1,5 roku wynajmuje wraz ze współlokatorem. Całkowity czynsz najmu wynosi (...) kron szwedzkich przy czym udział matki małoletniej wynosi (...) kron szwedzkich. Nie posiada dofinansowania do mieszkania. Dodatkowo opłaca ona rachunek za prąd, który obecnie wynosi ok. 200 kron szwedzkich miesięcznie i jest o ok. 80-90 kron szwedzkich wyższy od czasu gdy zamieszkała z nią córka.

Na wyżywienie swoje i córki E. S. wydaje ok. (...) kron szwedzkich miesięcznie.

Matka małoletniej nie ma innych osób na utrzymaniu, nie ma majątku.

/dowód: zaświadczenie o dochodzie za rok 2016 – k. 100,
zaświadczenie o zarobkach – k. 101-102 (tłumaczenie k. 133,135),
umowa najmu – k. 103-105 (tłumaczenie k. 139-141),
faktura za prąd – k. 106 (tłumaczenie j, 143),
przesłuchanie E. S. – k. 117v.-118/

R. S. ma obecnie (...) lat. Nie ma zawodu, ma wykształcenie podstawowe. Posiada prawo jazdy kat. B i uprawnienia operatora wózków widłowych.

Powód (pozwany wzajemny) po rozwodzie przez 3 lata pracował w firmie (...) bez umowy o pracę. Zarabiał 6 zł na godzinę i przekazywał wówczas rodzicom na poczet udziału w kosztach utrzymania domu 300-350 zł miesięcznie.

Od sierpnia 22 sierpnia do 31 grudnia 2016 r. był zatrudniony na umowę na czas określony jako operator wózka widłowego z wynagrodzeniem (...) zł brutto. Zarobione pieniądze przeznaczał na spłatę zadłużenia alimentacyjnego.

W styczniu 2017 r. zarejestrował się jako bezrobotny bez prawa do zasiłku.

Od połowy kwietnia zostanie zatrudniony w firmie (...) z wynagrodzeniem (...)zł brutto miesięcznie.

Wraz z rodzicami, siostrą i jej dzieckiem mieszka w domu jednorodzinnym stanowiącym własność jego rodziców. Na koszty utrzymania domu składają się prąd płatny co 2 miesiące ok. 220 zł, woda płatna co 2 miesiące ok. 220 zł. Siostra powoda (pozwanego wzajemnego) dokłada do opłat 500 zł miesięcznie.

Od lipca 2007 r. posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności z uwagi na wadę wzroku. Nie choruje przewlekłe.

Pali papierosy, wydaje na to ok. 100 zł miesięcznie. Nie ma majątku, nie ma nikogo na utrzymaniu.

/dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 49,

umowa o pracę – k. 89,

zeznania świadka U. S. – k. 118v.,

decyzja o uznaniu za bezrobotnego – k. 128,

przesłuchanie R. S. – k. 166-166v./

R. S. od stycznia 2016 r. zaprzestał płacenia alimentów na rzecz małoletniej N. S. w związku z czym matka małoletniej złożyła wniosek o egzekucję komorniczą.

Zaległość alimentacyjną powód (pozwany wzajemny) zaczął spłacać od 17 sierpnia 2016 r. Do dnia 18 stycznia 2017 r. komornik przekazał matce małoletniej kwotę (...) zł tytułem zaległych alimentów wraz z odsetkami.

Zaległość alimentacyjna R. S. na styczeń 2017 r. wynosiła 755,61zł.

/dowód: przesłuchanie R. S. –k. 166-166v.

potwierdzenia przelewów – k. 47

zaświadczenie o dokonanych wpłatach – k. 129/

Powiatowy Urząd Pracy w T. w okresie od maja 2015 r. do listopada 2015 r. dysponował 929 ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych. Proponowane przez pracodawców minimalne wynagrodzenie wynosił (...) zł brutto.

/dowód: pismo PUP – k. 70/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, przesłuchanie stron oraz na podstawie akt (...) Sądu Okręgowego w. T. oraz akt (...) (...).

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Oceniając zebrany materiał dowodowy w sprawie, Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka U. S. przesłuchanej na okoliczność sytuacji finansowej i majątkowej powoda (pозwanego wzajemnego), jego zatrudnienia, otrzymywanego wynagrodzenia i wysokości ponoszonych przez niego wydatków – w takiej części w jakiej znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w zgromadzonych dokumentach.

W ocenie Sądu zeznania złożone przez strony należało uznać co do zasady za wiarygodne. Większość okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy przez nich przytaczanych było bowiem bezspornych i potwierdzonych dokumentami. Sąd miał jednak na uwadze, że strony starały się w sposób jak najbardziej dla siebie korzystny przedstawić okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. własne możliwości majątkowe i zarobkowe oraz wydatki, oceniając je w sposób subiektywny.

Powód R. S. wniósł o obniżenie alimentów uiszczanych na rzecz małoletniej pozwanej N. S. z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie. W odpowiedzi małoletnia pozwana wniosła pozew wzajemny przeciwko ojcu o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie.

Przedmiotowe powództwa, tj. o obniżenie alimentów oraz o podwyższenie alimentów, posiadają podstawę prawną w art. 138 kro.

W świetle art. 138 kro podstawą zmiany zakresu świadczeń alimentacyjnych jest zmiana stosunków. Zmianie może ulec zakres potrzeb uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego, tym samym zmianie może ulegać wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu [por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54].

Obniżenie alimentów następuje wówczas, gdy zmniejszeniu uległy potrzeby uprawnionego albo obniżyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Podwyższenie zaś, gdy potrzeby uprawnionego uległy zwiększeniu albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W myśl § 1 art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy bowiem od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie natomiast z art. 133 § 1

kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Rodzice, w zależności od swych możliwości, są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Ma to wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego są brane pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być zatem oceniane w pierwszej kolejności na podstawie wieku, miejsca pobytu dziecka, jego środowiska oraz całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku, a następnie – w świetle możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie pozwoliła na ustalenie, że powód (pозwany wzajemny) ma w dalszym ciągu możliwości zarobkowe do alimentowania małoletniej. Jego możliwości zarobkowe od momentu orzeczenia rozwodu nie uległy pogorszeniu, a wręcz przeciwnie. W chwili orzekania rozwodu R. S. zarabiał kwotę (...) zł brutto miesięcznie, tj. kwotę zbliżoną do najniższej krajowej, miał wadę wzroku, nie miał żadnego zawodu. W chwili obecnej sytuacja zdrowotna powoda (pозwanego wzajemnego) jest dokładnie taka sama. W dalszym ciągu ma on orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności, jego kwalifikacje są na tym samym poziomie a od kwietnia rozpoczyna pracę w firmie (...), gdzie będzie zarabiał (...) zł brutto miesięcznie.

W ocenie Sądu nie zaistniały więc przesłanki, które uzasadniałyby obniżenie alimentów na rzecz małoletniej.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 347 kpc w punkcie I sentencji Sąd uchylił wyrok zaoczny z dnia 24 lutego 2016 r. a w punkcie II sentencji oddalił powództwo główne.

Przechodząc do analizy sytuacji materialnej małoletniej i jej matki wskazać należy, że od 29.11.2011r., tj. ostatniego ustalenia wysokości alimentów, upłynęło ponad 5 lat i niewątpliwie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniej. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64, niepubl.) „różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

Obecnie małaletnia jest uczennicą szkoły podstawowej. Jak wynika z doświadczenia życiowego, koszty związane z utrzymaniem siedmioletniego dziecka są wyższe niż koszty utrzymania dziecka dwuletniego. Na obecnym etapie rozwoju małaletniej pojawiły się nowe wydatki, których nie było w momencie orzekania rozwodu.

Powód (pozwany wzajemny) w toku sprawy podnosił, że matka małaletniej nie wykazała faktycznie ponoszonych wydatków na wyżywienie czy zakup ubrań dla małaletniej. W ocenie Sądu jednak pewne wydatki, takie jak choćby artykuły higieniczne, zakup odzieży czy wyżywienia są wydatkami oczywistymi i nie wymagają dowodu. Fakt, że matka małaletniej nie była w stanie podczas przesłuchania podać kwoty jaką przeznaczona na zakup ubrań dla małaletniej, nie oznacza automatycznie, że jej ich nie kupuje.

W toku postępowania matka małaletniej podnosiła, że koszty utrzymania małaletniej są teraz znacząco wyższe albowiem razem z córką mieszkają w S..

Podkreślić jednak należy, że decyzję o przeprowadzce wraz z córką do S. matka małaletniej podjęła samodzielnie. Miała do tego pełne prawo, albowiem R. S. jest pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małaletnią, jednak w takiej sytuacji nie można oczekiwać aby związany z tym wzrost wydatków na dziecko obciążał powoda (pozwanego wzajemnego) ponad miarę. R. S. jako ojciec małaletniej jest zobowiązany do partycypowania w kosztach jej utrzymania jednak w tylko w takim zakresie, w jakim pozwalają na to jego możliwości zarobkowe i majątkowe biorąc pod uwagę okoliczności w jakich przebywa, tj. w tym przypadku wynagrodzenie otrzymywane w Polsce.

Reasumując, w ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów zaistniały przesłanki z art. 138 kro skutkujące uwzględnieniem powództwa o podwyższenie alimentów. Kwota alimentów po 550 zł miesięcznie na małaletnią pozwaną (powódkę wzajemną) w aktualnych warunkach jest kwotą leżącą w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Mając powyższe na uwadze w punkcie III wyroku Sąd podwyższył rentę alimentacyjną od R. S. na rzecz małaletniej N. S. z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 550 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 kwietnia 2017 r.

W punkcie IV wyroku Sąd oddalił powództwo wzajemne w pozostałej części mając na uwadze, iż możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego pozwalają powodowi na płacenie alimentów w kwocie 500 zł.

Na mocy art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania powoda (pozwanego wzajemnego) kosztami postępowania a na mocy art. 100 kpc zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze, że pozew w niniejszej sprawie wpłynął przed 1.01.2016r., w kwestii ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika zastosowanie miały stawki wynikające z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (jt. Dz.U. z 2013r., poz. 461 ze zm.). Na podstawie § 19, § 20, § 7 ust. 1 pkt 11 ww. rozporządzenia Sąd w punkcie VI sentencji przyznał ze Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. M. kwotę 90 zł podwyższoną o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi (pozwanemu wzajemnemu) z urzędu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2016r., poz. 623 ze zm.)

O rygorze natychmiastowej wykonalności wyroku orzeczono na podstawie art. 333 § 1 k.p.c.